

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๓

ว่าด้วยการอพยพในสภาพที่ถูกกดขี่และการส่งเสริมความเท่าเทียม
และการปฏิบัติต่อคนงานอพยพ

**Convention 143 : Convention concerning Migration in Abusive Conditions and the
Promotion of Equality and Treatment of Migrant Workers, 1975 (พ.ศ. 2518)**

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ จัดให้มีขึ้น ณ นครเจนีวา

และประชุมกันในสมัยที่หกสิบ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๗๕ (พ.ศ.๒๕๑๘)

และโดยคำนึงว่าอาร์มภกถาของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
มอบหมายให้

ที่ประชุมใหญ่มีภารกิจในการคุ้มครอง “ผลประโยชน์ของคนงานเมื่อได้รับ
การจ้างให้ทำงานในประเทศอื่นที่มีใช้ประเทศของพวกเขา” และ

โดยคำนึงว่าปฏิญญาแห่งฟีลาเดลเฟียยืนยันในบรรดาหลักการที่องค์การยึดถือ

ว่า “แรงงานไม่ใช่สินค้า” และว่า “ความยากจนในที่ไหนๆ เป็นอันตรายต่อ

ความเจริญรุ่งเรืองในทุกหนแห่ง” และยอมรับข้อผูกพันที่สำคัญขององค์

การแรงงานระหว่างประเทศในการดำเนินโครงการต่างๆ ซึ่งจะทำให้บรรลุ

เป้าหมายโดยเฉพาะการมีงานทำอย่างทั่วถึงโดยวิธี “เคลื่อนย้ายแรงงานรวมทั้ง

เพื่อการจ้างงาน.....”

โดยคำนึงถึงโครงการมีงานทำทั่วโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ อนุสัญญา

และข้อแนะนำด้วยนโยบายการมีงานทำ ค.ศ. ๑๙๖๔ และการเน้นย้ำถึง

ความจำเป็นในการหลีกเลี่ยงการอพยพที่เพิ่มขึ้นมากเกินไป และไม่สามารถ

ควบคุมได้ หรือความเคลื่อนไหวของการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยไม่ได้รับการ

ช่วยเหลือ ที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องจากปัญหาทางสังคมและปัญหา

ด้านมนุษยชาติ และ

โดยคำนึงว่าเพื่อเอาชนะความด้อยพัฒนาและปัญหาการว่างงานเรื้อรังทางโครงสร้าง

รัฐบาลของหลายประเทศจึงย้ายมากขึ้นถึงความปรารถนาที่จะเคลื่อนย้ายเงินทุน

และเทคโนโลยีมากกว่าการเคลื่อนย้ายคนงานตามความต้องการและคำขอ

ของประเทศเหล่านี้เพื่อประโยชน์ตอบแทนซึ่งกันและกันของประเทศต้นกำเนิด

และประเทศที่มีการจ้างงาน และ

โดยคำนึงถึงสิทธิของบุคคลทุกคนในการเดินทางออกจากประเทศใดๆ รวมทั้ง

การเดินทางออกและการเดินทางเข้าประเทศของตนเอง ตามที่กำหนดไว้ใน
 ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิ
 ทางแพ่งและทางการเมือง และ

โดยคำนึงถึงข้อกำหนดในอนุสัญญาและข้อแนะ (แก้ไข) ว่าด้วยการอพยพเพื่อการหางาน
 ทำ ค.ศ. ๑๙๔๘ (พ.ศ. ๒๔๙๒) ในข้อแนะว่าด้วยการคุ้มครองคนงานอพยพ
 (ประเทศด้อยพัฒนา) ค.ศ. ๑๙๕๕ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ในอนุสัญญาและข้อแนะว่าด้วย
 นโยบายการมีงานทำ ค.ศ. ๑๙๖๔ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ในอนุสัญญาว่าด้วยหน่วยงาน
 จัดหางานที่คิดค่าธรรมเนียม (แก้ไข) ค.ศ. ๑๙๔๘ (พ.ศ. ๒๔๙๒) ซึ่งว่าด้วยเรื่อง
 ที่เกี่ยวกับกฎระเบียบในการสรรหาบุคคล การนำเข้าประเทศและการบรรจุคนงาน
 อพยพเข้าทำงาน การจัดให้มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอพยพ เงื่อนไขขั้นต่ำที่ผู้
 อพยพจะได้รับในการผ่านแดนและเมื่อเดินทางมาถึง การรับเอานโยบายการจ้าง
 งานที่ดำเนินการจริงจังและการร่วมมือกันระหว่างประเทศในเรื่องเหล่านี้ และ

โดยพิจารณาว่าการอพยพของคนงานเนื่องจากสถานะในตลาดแรงงาน ควรเกิดขึ้น
 ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานจัดหางานของทางราชการ หรือตามข้อ
 ตกลงสองฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะข้อตกลงที่อนุญาตให้แรงงาน
 หมุนเวียนได้อย่างเสรี และ

โดยพิจารณาว่ามีหลักฐานปรากฏว่ายังมีการลักลอบขนส่งแรงงานอย่างผิดกฎหมาย
 จึงเรียกร้องให้มีการกำหนดมาตรฐานเพิ่มขึ้นอีกเพื่อมุ่งจัดการทำความเข้าใจ
 โดยเฉพาะ และ

โดยคำนึงถึงบทบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยการอพยพเพื่อการหางานทำ (แก้ไข)
 ค.ศ. ๑๙๔๘ (พ.ศ. ๒๔๙๒) ซึ่งกำหนดให้สมาชิกที่ให้สัตยาบันปฏิบัติต่อผู้อพยพที่
 ถูกต้องตามกฎหมายภายในดินแดนของตนอย่างดีไม่ด้อยไปกว่าที่ปฏิบัติต่อชนใน
 ชาติของตนเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับหรือ
 อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร และ

โดยคำนึงว่าคำจำกัดความของคำว่า “การเลือกปฏิบัติ” ในอนุสัญญาว่าด้วยการเลือก
 ปฏิบัติ (การจ้างงานและการประกอบอาชีพ) ค.ศ. ๑๙๕๘ โดยไม่ต้องคำนึงถึง
 พื้นฐานความแตกต่างทางสัญชาติ และ

โดยพิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องกำหนดมาตรฐานเพิ่มขึ้น โดยให้ครอบคลุมถึง
 ประเด็นความมั่นคงทางสังคม เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมในเรื่องโอกาสและการ

ปฏิบัติต่อคนงานอพยพ และ โดยการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือการ
อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร เพื่อป้องกันการปฏิบัติต่อคนงาน
อพยพอย่างน้อยเท่ากับที่ปฏิบัติต่อชนในชาตินั้นๆ และ

โดยคำนึงว่าเพื่อความสำเร็จที่สมบูรณ์ของการดำเนินการเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่มีความ
หลากหลายเป็นอย่างมากของคนงานอพยพ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี
การร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับองค์การสหประชาชาติ และองค์การชำนาญพิเศษ
อื่นๆ และ

โดยคำนึงว่าในการวางกรอบของมาตรฐานต่อไปนี้ได้มีการพิจารณาเนื้อหาขององค์การ
สหประชาชาติ และองค์การชำนาญพิเศษอื่นๆ และ โดยคำนึงว่าเพื่อเป็นการ
หลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในการทำงาน และเพื่อให้มีการประสานงานกันอย่าง
เหมาะสม จะต้องมีความร่วมมือกันต่อไปในการส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งการ
ปฏิบัติตามมาตรฐานนั้นๆ

โดยได้ตัดสินใจรับรองข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับคนงานอพยพ ซึ่งเป็นหัวข้อที่ห้า
ในระเบียบวาระการประชุมของสมัชชาประชุมนี้ และ

โดยได้ตัดสินใจกำหนดให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ
เพื่อเป็นการเสริมอนุสัญญาว่าด้วยการอพยพเพื่อหางานทำ (แก้ไข) ค.ศ. ๑๙๔๘
(พ.ศ. ๒๔๙๒) และอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การทำงานและการ
ประกอบอาชีพ) ค.ศ. ๑๙๕๘ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

จึงมีมติรับรองอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งให้เรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยคนงานอพยพ (บทบัญญัติ
เพิ่มเติม) ค.ศ. ๑๙๖๕ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนมิถุนายน ของปีคริสต์ศักราชหนึ่ง
พันเก้าร้อยเจ็ดสิบห้า

ส่วนที่ ๑ การอพยพในสภาพที่ถูกกดขี่

มาตรา ๑

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ จะต้องเคารพต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน
ของคนงานอพยพ

มาตรา ๒

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ จะต้องกำหนดวิธีการสืบหาอย่างเป็น
ระบบว่ามีคนงานอพยพที่ได้รับการจ้างงานอย่างผิดกฎหมายอยู่ในดินแดนของตนหรือไม่ และ
มีการเคลื่อนย้ายผู้อพยพออกจาก ผ่านแดนหรือเข้ามาในดินแดนของตนเพื่อหางานทำหรือไม่ ซึ่ง

ในระหว่างการเดินทาง เมื่อเดินทางถึง หรือระหว่างระยะเวลาของการพำนักหรือระหว่างการจ้างงาน ผู้อพยพต้องตกอยู่ในสภาพที่ขัดต่อตราสารหรือข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีที่เกี่ยวข้องหรือกฎหมายหรือข้อบังคับของประเทศ

๒. องค์กรผู้แทนนายจ้างและคนงานจะต้องได้รับการปรึกษาหารืออย่างเต็มที่ และสามารถให้คำชี้แจงใดๆ ได้ในเรื่องนั้นๆ

มาตรา ๓

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องรับเอามาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมทั้งหลาย ทั้งในขอบเขตอำนาจของตนและโดยความร่วมมือกับรัฐสมาชิกอื่นๆ

(ก) เพื่อปราบปรามขบวนการลักลอบขนย้ายผู้อพยพเพื่อหางานทำและการจ้างงานผู้อพยพอย่างผิดกฎหมาย และ

(ข) เพื่อต่อต้านผู้ดำเนินการลักลอบขนย้ายผู้อพยพอย่างผิดกฎหมายเพื่อหางานทำออกจาก ผ่านแดน หรือเข้าไปในดินแดนของตน และต่อต้านผู้ที่จ้างคนงานที่อพยพเข้าไปในลักษณะที่ผิดกฎหมาย เพื่อป้องกันและเพื่อจัดการกระทำผิดตามความในมาตรา ๒ ของอนุสัญญา

มาตรา ๔

โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐสมาชิกจะต้องใช้มาตรการตามที่จำเป็นในระดับชาติและในระดับระหว่างประเทศ เพื่อการติดต่อและการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างเป็นระบบ เกี่ยวกับเรื่องนั้นกับรัฐอื่นๆ ในการปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนนายจ้างและคนงาน

มาตรา ๕

วัตถุประสงค์ประการหนึ่งของการดำเนินมาตรการตามความในมาตรา ๓ และ ๔ ของอนุสัญญานี้ จะต้องเป็นจุดประสงค์เพื่อให้สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ค้ำมนุษย์เพื่อใช้กำลังแรงงาน ไม่ว่าจะมาจากประเทศใด

มาตรา ๖

๑. จะต้องมิบัญญัติทางกฎหมายหรือกฎระเบียบของประเทศ เพื่อให้มีการสืบหาที่มีประสิทธิผล เกี่ยวกับแหล่งจ้างงานคนงานอพยพอย่างผิดกฎหมาย และเพื่อการกำหนดและการใช้บังคับบทลงโทษทางปกครอง ทางแพ่ง และทางอาญา ซึ่งรวมถึงการจำคุกในระวางโทษนั้นเกี่ยวกับการจ้างคนงานอพยพอย่างผิดกฎหมาย เกี่ยวกับการจัดตั้งกระบวนการขนย้ายผู้อพยพเพื่อหางานทำที่กำหนดว่าเกี่ยวพันกับการกระทำผิดดังที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒ ของอนุสัญญานี้

และเกี่ยวกับการรู้ถึงการให้ความช่วยเหลือต่อกระบวนการนั้น ไม่ว่าจะเพื่อผลกำไรหรืออย่างอื่นก็ตาม

๒. ในกรณีที่นายจ้างถูกฟ้องร้องดำเนินคดี โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรานี้ ให้นายจ้างรายนั้นมีสิทธิแสดงข้อพิสูจน์ในความสุจริตใจของตน

มาตรา ๗

องค์กรผู้แทนของนายจ้างและคนงานจะต้องได้รับการปรึกษาหารือเกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับและมาตรฐานอื่นที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ นี้และที่มุ่งเพื่อป้องกันและจัดการกระทำผิดที่อ้างถึงข้างต้น และความเป็นไปได้ขององค์กรดังกล่าวเพื่อจุดประสงค์นี้จะต้องได้รับการยอมรับ

มาตรา ๘

๑. หากคนงานอพยพได้เข้าไปพำนักในดินแดนโดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ในการหางานทำ คนงานรายนั้นจะต้องไม่ถูกถือว่าอยู่ในสถานะผิดกฎหมายหรือผิดปกติเพียงเพราะเขาสูญเสียการมีงานทำ ซึ่งการสูญเสียการมีงานทำนั้นโดยตัวมันเองจะต้องไม่ทำให้ถูกถอนสิทธิในการได้รับอนุญาตให้พำนัก หรือถอนใบอนุญาตทำงาน แล้วแต่กรณี

๒. ฉะนั้น คนงานรายนั้นต้องได้รับการปฏิบัติเหมือนชนในชาติ โดยเฉพาะการได้รับการประกันความมั่นคงของการจ้างงาน การมีทางเลือกในการมีงานทำ การได้ทำงานที่ไม่หนักและ การฝึกอบรมเพิ่มเติม

มาตรา ๙

๑. คนงานอพยพรายนั้นต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมทั้งในส่วนของตัวคนงานเองและครอบครัว เกี่ยวกับสิทธิที่เกิดขึ้นจากการทำงานที่ผ่านมา ทั้งในเรื่องของค่าตอบแทน ความมั่นคงทางสังคม และประโยชน์ทดแทนอื่นๆ ในกรณีที่ยังไม่มี การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเหล่านี้ และโดยที่ยังไม่สามารถจัดตำแหน่งงานของเขาให้เป็นปกติ โดยปราศจากอคติต่อมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อควบคุมการขนย้ายผู้อพยพเพื่อหางานทำ โดยการประกันว่าคนงานอพยพเข้ามาในดินแดนแห่งชาติและได้รับการรับเข้าทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

๒. ในกรณีที่เกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิตามความที่อ้างถึงในวรรคข้างต้น คนงานจะต้องสามารถยื่นฟ้องต่อหน่วยงานทรงอำนาจได้ ไม่ว่าจะยื่นโดยตนเองหรือผ่านผู้แทน

๓. ในกรณีที่มีการขับไล่คนงานหรือครอบครัวออกไป คนงานต้องไม่เป็นผู้รับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

๔. ไม่มีความใดในอนุสัญญานี้ที่ห้ามมิให้รัฐสมาชิก ให้สิทธิในการพำนักและการทำงานที่ชอบด้วยกฎหมายแก่บุคคลผู้พำนักอยู่หรือทำงานอย่างผิดกฎหมายภายในประเทศนั้นๆ

ส่วนที่ ๒ ความเสมอภาคในการได้รับโอกาสและการปฏิบัติ

มาตรา ๑๐

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ยอมรับที่จะประกาศและดำเนินนโยบายแห่งชาติที่มุ่งส่งเสริมและรับประกันด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับเงื่อนไขและประเพณีปฏิบัติแห่งชาติ ในเรื่องความเท่าเทียมในการได้รับโอกาสและการได้รับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างงานและการประกอบอาชีพ ความมั่นคงทางสังคม สหภาพแรงงานและสิทธิตามขนบธรรมเนียมประเพณีและเกี่ยวกับเสรีภาพของบุคคลและหมู่คณะ สำหรับบุคคลผู้เป็นคนงานอพยพ หรือสมาชิกของครอบครัวที่ถูกต้องตามกฎหมายภายในเขตแดนของรัฐสมาชิกนั้น

มาตรา ๑๑

๑. เพื่อประโยชน์แห่งวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า “คนงานอพยพ” หมายถึงบุคคลที่อพยพหรือได้อพยพจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง เพื่อจุดมุ่งหมายให้ได้งานทำโดยมิใช่การประกอบอาชีพอิสระ และรวมถึงบุคคลใดๆ ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศเป็นประจำในฐานะคนงานอพยพ

๒. ส่วนนี้ของอนุสัญญาไม่ใช่บังคับต่อ :

(ก) คนงานตามชายแดน

(ข) ศิลปินและสมาชิกวิชาชีพอิสระผู้ได้เข้าประเทศเป็นการชั่วคราวในช่วงเวลาสั้นๆ

(ค) กะลาสีเรือ

(ง) บุคคลผู้เข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมหรือเพื่อการศึกษาโดยเฉพาะ

(จ) ลูกจ้างขององค์กรหรือกิจการที่ประกอบการภายในดินแดนของประเทศหนึ่งประเทศใด ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศนั้นเป็นการชั่วคราวตามการร้องขอของนายจ้าง เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ หรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด และผู้ที่ถูกกำหนดให้ออกนอกประเทศเมื่อการปฏิบัติงานหรือทำหน้าที่เสร็จสมบูรณ์

มาตรา ๑๒

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องใช้วิธีที่เหมาะสมกับสภาพและแนวปฏิบัติของประเทศในการ

(ก) แสวงหาความร่วมมือจากองค์กรนายจ้างและองค์กรแรงงาน และคณะบุคคลอื่นๆ ที่เหมาะสม ในการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับและการถือปฏิบัติตามนโยบายตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๐ ของอนุสัญญา

(ข) ตรากฎหมายและส่งเสริมโครงการทางการศึกษาตามที่เห็นสมควร เพื่อมุ่งให้มีการยอมรับและถือปฏิบัติตามนโยบายนั้น

(ค) ดำเนินมาตรการต่างๆ สนับสนุนโครงการทางการศึกษา และพัฒนากิจกรรมอื่นๆ ที่มุ่งเพื่อให้คนงานอพยพเกิดความคุ้นเคยอย่างเต็มที่เท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับนโยบาย สิทธิและ ข้อผูกพันของพวกเขา และคุ้นเคยกับกิจกรรมที่มุ่งให้ความช่วยเหลือแก่คนงานอพยพในการใช้ สิทธิและเพื่อการคุ้มครอง

(ง) ยกเลิกข้อกำหนดของกฎหมายและเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งหรือวิธีปฏิบัติทางการ ปกครองใดๆ ที่ขัดกับนโยบายดังกล่าว

(จ) กำหนดและดำเนินนโยบายทางสังคมที่เหมาะสมกับสภาพและแนวปฏิบัติของประเทศ ซึ่งช่วยให้คนงานอพยพและครอบครัว สามารถได้รับส่วนแบ่งในประโยชน์ที่ชนใน ชาติได้รับ ในขณะเดียวกันก็ให้คำนึงถึงความต้องการพิเศษของพวกเขาด้วย โดยไม่ทำให้เกิด กระทบต่อหลักการความเท่าเทียมในการได้รับโอกาสและการได้รับการปฏิบัติ จนกว่าพวกเขา จะสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมของประเทศที่มีการจ้างงานได้ ทั้งนี้โดยการปรึกษาหารือกับ องค์กรผู้แทนนายจ้างและองค์กรผู้แทนคนงาน

(ฉ) ดำเนินการทุกขั้นตอน ในการให้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนความพยายาม ของคนงานอพยพและครอบครัว ในการรักษาเอกลักษณ์แห่งชาติและเผ่าพันธุ์ และความผูกพัน ทางขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศต้นกำเนิด รวมทั้งการให้โอกาสแก่บุตรผู้อพยพในการ เรียนรู้ภาษาแม่

(ช) รับประกันความเท่าเทียมกันในการได้รับการปฏิบัติ เกี่ยวกับสภาพการทำงาน สำหรับคนงานอพยพทั้งหมด ผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมประเภทเดียวกัน ไม่ว่าเงื่อนไขเฉพาะของ การจ้างงานอาจจะเป็นอย่างไร

มาตรา ๑๓

๑. รัฐสมาชิกอาจดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งหมดตามขีดความสามารถของตน และ ภายในกรอบความร่วมมือกับรัฐสมาชิกรายอื่นๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกของ ครอบครัวคนงานอพยพทั้งหมด ที่พำนักอย่างถูกต้องตามกฎหมายในดินแดนของตน ให้ได้มาอยู่ ร่วมกันอีก

๒. สมาชิกของครอบครัวคนงานอพยพที่ความในมาตรานี้ใช้บังคับคือ คู่สมรส บุตรที่อยู่ในความดูแล บิดาและมารดา

มาตรา ๑๔

รัฐสมาชิกอาจ

(ก) มีทางเลือกในการจ้างงานอย่างเสรี ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความมั่นใจต่อคนงานอพยพเกี่ยวกับสิทธิในการเคลื่อนย้ายทางภูมิศาสตร์ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าคนงานอพยพได้ทำนักในดินแดนนั้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายเพื่อหางานทำเป็นระยะเวลาที่กำหนดไม่เกินสองปี หรือในกรณีที่กฎหมายหรือระเบียบของตนจำกัดระยะเวลาที่แน่นอนไว้น้อยกว่าสองปี คนงานจะต้องปฏิบัติงานตามสัญญาครั้งแรกให้ครบสมบูรณ์ก่อน

(ข) หลังจากได้ปรึกษาหารืออย่างเหมาะสมกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและองค์กรผู้แทนของคนงานแล้ว ต้องจัดทำข้อบังคับเกี่ยวกับการรับรองคุณสมบัติที่จำเป็นในการทำงานนอกประเทศ อาทิ ใบรับรองและประกาศนียบัตร

(ค) ควบคุมการได้ทำงานในประเภทของการจ้างงานที่จำกัด หรือหน้าที่การงานที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของรัฐ

ส่วนที่ ๓ บทบัญญัติท้ายบท

มาตรา ๑๕

อนุสัญญานี้ มิได้ห้ามรัฐสมาชิกไม่ให้ทำข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากใช้บังคับอนุสัญญานี้

มาตรา ๑๖

๑. รัฐสมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้อาจไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ หรือส่วนที่ ๒ ของอนุสัญญานี้ก็ได้ โดยการออกประกาศแนบท้ายการให้สัตยาบันของตน

๒. รัฐสมาชิกรายใดๆ ที่ได้ออกประกาศดังกล่าวนั้น อาจยกเลิกประกาศนั้นเมื่อใดก็ได้ โดยการออกประกาศฉบับใหม่

๓. รัฐสมาชิกทุกรัฐที่ประกาศของตนที่ออกตามวรรค ๑ ของมาตรานี้มีผลใช้บังคับ ต้องแสดงในรายงานการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้เกี่ยวกับสถานะของกฎหมายและแนวปฏิบัติของตนในส่วนของบทบัญญัติที่ไม่ยอมรับไว้ในขอบเขตของการมีผลบังคับใช้ และเหตุผลที่ยังไม่ยอมรับบทบัญญัติเหล่านั้น

มาตรา ๑๗

การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้เป็นทางการ จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่
สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบเพื่อการจดทะเบียน

มาตรา ๑๘

๑. อนุสัญญาฉบับนี้จะผูกพันเฉพาะรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่ง
การให้สัตยาบันของตน ได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่าง
ประเทศแล้ว

๒. อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของ
รัฐสมาชิกสองประเทศได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่แล้ว

๓. หลังจากนั้น อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐสมาชิกใดๆ เมื่อพ้นสิบสอง
เดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของตนได้รับการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๑๙

๑. รัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว อาจบอกเลิกการให้สัตยาบันได้เมื่อ
สิ้นสุดระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก โดยให้แจ้งต่อ
ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อจดทะเบียน การบอกเลิกการให้สัตยาบัน
ดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียน

๒. รัฐสมาชิกใดซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ และซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิก
การให้สัตยาบันตามนัยแห่งมาตรานี้ภายในปีถัดไปเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามความในวรรค
ก่อน จะต้องมิพ้นชะผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นอาจบอกเลิกการให้
สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ได้ เมื่อสิ้นสุดแต่ละคาบของระยะเวลาสิบปีตามเงื่อนไขในมาตรานี้

มาตรา ๒๐

๑. ให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแจ้งแก่รัฐสมาชิกขององค์การ
แรงงานระหว่างประเทศทุกประเทศทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการให้สัตยาบันและการบอก
เลิกการให้สัตยาบันทั้งหลายที่รัฐสมาชิกขององค์การได้แจ้งไป

๒. ในการแจ้งให้รัฐสมาชิกขององค์การทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการให้สัตยาบัน
ของรัฐสมาชิกลำดับที่สอง ซึ่งได้แจ้งแก่ผู้อำนวยการใหญ่แล้วนั้น ให้ผู้อำนวยการใหญ่แจ้งแก่รัฐ
สมาชิกขององค์การได้รับทราบถึงวันที่ที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ด้วย

มาตรา ๒๑

ให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแจ้งแก่เลขาธิการสหประชาชาติทราบเกี่ยวกับรายละเอียดอย่างสมบูรณ์ของการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหลายที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับจดทะเบียนตามบทบัญญัติของหลายมาตราก่อนหน้านี้ เพื่อจดทะเบียนตามมาตรา ๑๐๒ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

มาตรา ๒๒

เมื่อใดก็ตามหากพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็น ให้คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเสนอรายงานเกี่ยวกับผลบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วน เข้าไว้ในระเบียบวาระของการประชุมใหญ่

มาตรา ๒๓

๑. ถ้าที่ประชุมใหญ่รับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน และถ้าอนุสัญญาฉบับใหม่ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้

(ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่ของรัฐสมาชิก มีผลเป็นการบอกเลิกการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้โดยปริยายในทันทีที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้แล้ว โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของมาตรา ๑๕ ข้างต้น

(ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ ให้การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ของรัฐสมาชิกยุติลง

๒. ไม่ว่ากรณีใดๆ ให้อนุสัญญาฉบับนี้ยังคงมีผลบังคับใช้ตามแบบและเนื้อความเช่นเดิมสำหรับรัฐสมาชิกทั้งหลายซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว แต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่

มาตรา ๒๔

ตัวบทอนุสัญญาฉบับนี้ ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส มีผลบังคับเท่าเทียมกัน

ปรับปรุงคำแปลโดยนายบัญญัติ ศิริปรีชา

กลุ่มงานมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน 6 สิงหาคม ๒๕๕๒